

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2009. ÁPRILIS XX. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

GYÜLEKEZETI MÚLTIDÉZŐ

110 éves a völcsöki református templom

1899. április 12-én helyezték el az alapkövet, 8 hónap után már sor is kerülhetett a kész templom felszentelésére. Képünkön a 110 éves völcsöki templom fenyőfák „takarásában”

Isten iránti hálával emlékezhetünk meg arról, hogy a völcsöki református gyülekezet már 110 esztendeje hallgathatja az örök élet beszédét ebben a templomban.

Völcsök Szilágycsehtől északra terül el, első írásos említése 1387-ből való, ekkor még Völcsök néven. A falu sokáig a Kusalyi Jakcsi család tulajdona volt, később a Wesselényiek birtokába került. A jelenlegi templom már a harmadik a falu történetében. A XV. századból származik a legrégibbi adat az első templomról, mely egy cinterem nélküli fakápolna volt. Ezt a kis fatemplomot 1660-ban renoválták először Borbély István lelkipásztor idején. Ekkor már 57 esztendeje volt református lelkipásztor Völcsökön. 1780-ban fatornyú templommá építették át báró Wesselényi Farkas támogatásával.

A szöszéken a Wesselényi család címere volt látható és egy zsolttárrészlet is, 1783 januarius 17. dátummal: „Solt. 84. rész 7. verse: Jobb nekem egy nap a te pitvaridban, hogy-nem másutt ezer nap.” A templomot újraszindelyezték 1855-ben, majd 1883-ban felmerül egy új, kötemplom építésének a gondolata.

16 év után, mely időszak az engedélyek megszerzésével, gyűjtéssel telt el, 1899. április 12-én helyezték el az alapkövet.

Az építés maga csupán 8 (!) hónapot vett igénybe, november 12-én sor kerülhetett a kész templom felszentelésére Barabási Lajos lelkipásztor és László Miklós gondnok szolgálati idejében. A szöszéket, a karzatot és a padokat a templommal egyszerre készítették. A harangokat is 1899-ben szerelték fel. A kőrefából készített úrasztalát Pávelka Rudolf és felesége László Borbála adományozta 1931-ben. 1953-ban kicserélték a torony ácsmunkáit, 1958-ban pedig újravakolták a templomot.

1967-ben bevezették az áramot, 1972-ben pedig elkészült a kőalapú vaskerítés. A gyülekezet 1975-ben orgonát vásárolt a szilágycsehi római katolikusoktól. 1981-ben a torony tetejét bádogozták, 1995-99 között pedig sor került a templom külső-belső renoválására.

A mintegy 500 férőhelyes templom Isten megtartó kegyelmének illetve a hitbéli összefogásnak, áldozatkészségnek köszönhetően ma is magába öleli azt a kis sereget, mely Isten nevének imádjására rendszeresen egybegyűl.

LOVÁSZ ISTVÁN lelkipásztor

HETEDIK KÜRTSZÓ

A presbiter

REFORMÁTUS anyaszentegyházunk ebben az évben presbiteri választásra készül. Helyénvaló ilyenkor a presbiteri tisztségről gondolkodni, akár azzal a céllal, hogy vajon Isten szerinti jó presbiter voltam-e, vagy ha majd megválasztásomra kerül a sor, tudjam, tudjuk mit is vár el tőlem, tőlünk az Úr Isten a gyülekezeti munkára nézve.

„ÜGY TEKINTSEN minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. Ami pedig egyébiránt a sáfárokból megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találás-sék.” (1Kor 4,1-2)

KRISZTUS szolgálóként forgolódní, munkálkodni a gyülekezetben nagy kitüntetés, megtiszteltetés. Minden presbiter osztja velem ezt a véleményt? Vagy vannak olyanok is, akik büszkélkednek velem, magukat felmagasztalva? Sokan kérkednek e tisztséggel. Sokan úgy gondolják, a presbiter arra való, hogy az „egyház érdekében” leckéztesse a lelkipásztort, elszámoltassa (amit a lelkész egyébként meg is tesz), sőt olyan is van, hogy a presbiter elvárja, hogy kénye-kedve szerint, parancsait teljesítse a lelkipásztor. Kirívó esetek ezek, de egyre több gyülekezetben megtörténnek. Pedig Krisztus szolgái – presbiterek és lelkipásztorok – nem a maguk akaratát erőltetik egymásra, vagy a hívekre, nem uralkodni akarnak, hanem szolgálni. Ez nem azt jelenti, hogy csak azért is megmutatom, hogy az „enyém lesz az igaz”, hanem naponként leborulok Krisztus goltai keresztjének a tövében és ott kérdezem meg: Mit akarsz Uram, hogy cselekedjem? Mert ott már alázattal imádkozik az ember: lelkipásztor, presbiter és gyülekezeti tag és akkor tud szeretettel és szelíden szolgálni, akár bocsánatot is kérni még akkor is, ha tudja, hogy a másik a vétkes. Akkor már nem az én elgondolásom, nem az én akaratom a mérvadó, hanem az Uré. Biztos, hogy Ő jobban tudja mi való az Ő dicsőségére és a gyülekezet közösségének a javára. SZOLGÁLNI csak így érdemes. Másképp is lehet, de előbb-utóbb kiderül, hogy „nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram, Uram, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát!” Előbb-utóbb kiviláglik, hogy ki az Isten akarata szerinti szolga. Mert nem a prédikációnk, nem a beszédünk – bár az is fontos és lényeges –, hanem életvitelünk, viselkedésünk és cselekedeteink tesznek bizonyosságot arról, hogy valóban presbiter, valóban lelkipásztor, valóban Isten szolgája vagyok-e?! Isten legyen irgalmas a színészekedőknél!

ISTEN TITKAINAK sáfárai vagyunk-e? Fontos-e nekünk, hogy Isten titkait kutatgassunk?

CSOMAY ÁRPÁD

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

„Amint kiszálltak a partra, parazsat láttak ott, rajta halat és kenyeret. Jézus így szólt hozzájuk: „Hozzatok a most fogott halakból!” Simon Péter beszállt, és kivonta a partra a hálót, amely tele volt nagy halakkal, szám szerint százötvenhárommal, és bár ilyen sok volt, nem szakadt el a háló. Jézus erre ezt mondta nekik: „Jöjtek egyetek!” A tanítványok közül azonban senki sem merte őt megkérdezni: ki vagy te? Tudták ugyanis, hogy az Úr ő. Jézus tehát odament, vette a kenyeret és odaadta nekik, ugyanúgy a halat is. Ez már a harmadik alkalom volt, hogy Jézus megjelent a tanítványoknak, miután feltámadt a halottak közül.” (Jn 21,9-14)

Az Úr feltámasztotta Jézust és a tanítványok mindenike, még Tamás is meggyőződött erről. Életükön, életformájukon azonban a feltámadás csodája, az új élet öröme nem látszik meg. Tudják, hiszik, hogy Isten legyőzte Fia, Urunk által a bűnt, a halált, de ezt az örömhírt még nem akarták befogadni, hogy magukat kímélik a lelki megrázkódástól, változástól. Személyesen lelküket még nem igazították ehhez az új valósághoz. Nem mernek újra kezdeni, nem mernek Jézus testi közelsége nélkül tanítványként élni. A tanítványok lelkében van hit, de azt nem vallják meg, abból nem fakad változás, szolgálat, misszió, lelkükben több az emlék, a nosztalgia, a tétovázás, az elbizonytalan-

A LÉLEK CSENDJE

Teremjük tanítványságunk gyümölcsseit

dás, mint a hálából, a hitből fakadó tanítványi cselekedet. Olyan tanítványok ők, akik nem teremnek gyümölcsöt, csak úgy ének, elégedelnek, vegetálnak, merengenek, de életük meddő.

Mennyire rólunk szól ez a helyzetkép, ez a lélekrajz! Keresztyének vagyunk, nevünk az a kereszteselés által, hogy Krisztushoz tartozó, megünnepeletük a húsvétot, tudjuk, hisszük, hogy Jézus feltámadott, de amikor a hétköznapokat éljük, amikor a mindennapi kenyérért küzdünk, vajon merünk-e Krisztushoz tartozóként élni, vajon látszik-e, hogy Krisztus által van új élet, más élet, örömhír és csoda?! Ó hány-szor kesereg a szívünk a gyülekezetben, a temetésekben, a gyászban, a mindennapokban, hogy nincs gyümölcse a feltámadottba vetett hitnek, hogy meddő a tanítványok élete, meddő a mi tanítványi életünk!

Jézus, noha még tanítványai nem ismerték fel őt, érdemtelenységük, méltatlanságuk ellenére, megjelenik és a neki való engedelmességet megáldja, újra csodát tesz! Nem csak egy pár hal, hanem reménységen és várakozáson felül teljesen, szinte túlsúlyosan telik meg az üres háló, mégsem szakad el! Jézus a meddő életű tanítványai mellé szegődik, megáldja hétköznapi, élelemkereső és mindennapi munkáját, sőt a megfáradt tanítványokkal vállalja az asztalközösséget

is. A bátortalan, félszeg tanítványok felismerik a parton lévő idegenben Jézust, a Krisztust, a Feltámadottat. Felismerik azt, hogy ha újra engedelmeskednek Jézus szavának, Jézus újra vezetni fogja őket, újra közösségben van velük, mint halála és feltámadása előtt, újra csak általa teremhetnek gyümölcsöket.

A meddő életű tanítványokhoz újra közel jön Jézus, éhségüket Ő akarja és tudja csillapítani. Egyedül csak Ő tudta lelküket is a halálból kiszabadítani, csak Ő tudta őket felrázni, Ő adhatott és adott is újra lendületet, erőt arra, hogy újra cselekvő módon éljék meg tanítványságukat, a Vele és egymással való testvéri közösséget.

Húsvét után vizsgálj meg magad, nem vagy-e olyan húsvét utáni, pünködsi lelkesedés nélküli, meddő életű tanítvány? Felismered-e azt, hogy Jézus ismét közeledik hozzád, vár az üres hálódnál, megüresedett szívvednél, megjelenik a Feltámadott, hogy hited, életed, lelked újuljon?

Hétköznapi munkánk nem látványos, de igazi csodáiban, étkezéseinknél, templomi testvéri közösségeinkben megjelenik a mi élő Urunk, s azt akarja, hogy teremjük meg tanítványságunk gyümölcsseit. Amire Ő maga hívott el minket, azt cselekedjük, azt folytassuk.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

„SZÍVEMET HOZZÁD EMELEM” – KÁLVIN ÉLETE (2.)

Johannes Calvinus

1509. július 10-én született Franciaországban, a pikardiai Noyon városában Jean Cauvin. Apja Chauvin vagy Cauvin Gérard, püspöki jogtanácsos és gazdasági igazgató. Nagypapja kádár. Anyja egy flandriai kocsmáros leánya volt.

Hét gyermek közül János a második. Szülőháza az első világháborúban elpusztult. Szülővárosának latin iskolájában kezdte tanulmányait, majd a Mommor család engedte meg, hogy gyermekeivel együtt Kálvint is házitánoija oktassa. 12 éves korában egy kápláni állást kapott, aminek jövedelme tanulmányait segítette. 14 éves korban a Mommor-fiókkal Párizsba ment tanulmányai folytatására. Ekkor latinosította nevét Johannes Calvinus-ra. Rövid ideig a College de la Marche-ban tanult a kiváló pedagógus Mathurin Cordiernél. Őt Kálvint annyira megszerette, hogy később Genfben hívta rektornak.

Hamarosan a College de Montaigu-ba irányították át. Ez híres intézet volt. Erasmus szerint azonban ez az iskola hidegítette el a hitet az emberben. Gúnyolta az iskola

primitív viszonyait. Rabelais úgy emlékezett vissza rá, hogy a rabszolgáknak a móroknál és a tatároknál, de még a kutyáknak is jobb dolguk van, mint ez iskola diákjainak. Kálvin a de Montaigu kollégiumban a kegyetlen bánásmódot, a létminimum alatti táplálkozást is elviselte – bár egy életre tönkrement a gyomra – csakhogy tanulhatott. Különösen a vitatkozásokat szerette, és azokban nagy sikerrel részt vett. Ekkor tanulta meg a vitatkozás művészi technikáját. Komoly teológiai, filozófiai tanulmányokra nyílt itt lehetősége. A koraközépkori teológiát és Augustinust ismerhette meg alaposan. 1528-ban hagyta el a de Montaigu kollégiumot és cserélte fel ott iskolapadját az akkor odaérkezett Loyola Ignáccal, akiből az ellenreformáció élcsapatának, a jezsuita rendnek alapítója lett. Ők azonban személyesen nem találkoztak. Kálvin a szabad művészetek magistereként távozott.

Apja kívánságra nem teológiát tanult ezután – ahogy eredetileg várható volt – hanem jogra kellett mennie. Időközben Kálvin már jobb jövedelmű parókia birtokosa volt, nem kápláni állásé többé és tizenkét éves korától viselte a tonzúrát (papi hajkorona).

2009

Kálvin-év

Húszéves korától időnként prédikált saját egyházközségében, amely ekkor már az a város volt, Pont l'Éveque, ahol nagypapja kádár mester volt.

1528-ban Orleans-ba ment Kálvin világi jogot tanulni. A legkiválóbb elméktől tanulta a jogot, a humanizmust és a görögöt, az újszövetségi exegézissel együtt. Görög tanárát, Melchior Wolmar német tudóst, különösen megszerette. Talán az ő közvetítésével ismerte meg először a lutheranizmust. 1546-ban a 2. Korinthusi levél kommentárját Wolmarnak ajánlotta.

1530-ban Wolmar a Bourges-i egyetemre ment. Kálvin követte. 1532-ben a jogtudományok licenciatúsi fokát megszerelve zárta jogi tanulmányait. Kálvin apja 1531-ben meghalt. Nem volt akadályja többé, hogy teológiát tanuljon. A jogi tanulmány rányomta bélyegét Kálvin egész működésére. Kiváló alapot adott reformátori tevékenységéhez.

DR. CSOHÁNY JÁNOS

GYÜLEKEZETI HÁZAT ÉPÍTENEK VÁRAD-ROGÉRIUSZON

Nagyvárosi szórvány a tömbház-negyedben

Tavaly nyáron gyülekezeti ház, multifunkcionális közösségi központ építésébe kezdett a Várad-rogériuszi gyülekezet. Kerekes József lelkipásztorral az idei munkálatok megkezdése előtt a nagyvárosi gyülekezet sajátosságairól és a gyülekezeti ház építésével párhuzamos lelki építkezésről beszélgettünk.

A gyülekezeti ház építése voltaképpen a 2001-ben befejezett templom és a 2005-ben befejezett torony építésének folytatása – szögezi le a lelkipásztor. Ugyanis Paffka Ernő építész terveiben a templom, a templomtorony és a gyülekezeti ház egy összefüggő épületegyüttest alkot. A háromszintesnek szánt gyülekezeti ház az úgynevezett B tömb, közte és a templom között a kiskarzi lépcsőház biztosítja majd az összeköttetést. Az idei munkálatok április elején kezdődnek, amikor elkezdik zsaluzni az alap falait és az alagsor falait kezdik építeni.

Sokrétű tevékenységnek ad majd helyet a félköríves épület. Egyik kiemelt céljuk, hogy az idősek részére napközi otthont, az ifjak részére pedig találkozási és sportolási lehetőséget biztosítsanak, de itt lesz a lelkész hivatalt (a mostani kényszermegoldás, a templom folyosója egy részének elfalazásával hozták létre) a Nőszövetség irodája, a lelkészlakások (a lelkipásztorok ugyanis jelenleg parókia híján bérleményben laknak), több vendégszoba, tanács- és gyülekezeti terem. Fontosnak tartják, hogy ne csupán vasárnap, hanem a hét minden napján használhassák majd az épületet a rogériuszi ifjak és idősek.

Ami a költségeket illeti, a tavalyi munkálatokat gyülekezeti és pályázati forrásból fedették. Az épület teljes költségét két évvel

Ilyen lesz elkészülte után az épületegyüttes. A félköríves gyülekezeti ház és a templom között a kiskarzi lépcsőház biztosítja majd az összeköttetést

A gyülekezeti ház az épületegyüttes 60 százalékát teszi majd ki. Vilidár Andrea archiv felvétele az építkezésről

Akik adományokkal támogatni szeretnék a gyülekezeti ház építését, az alábbi folyószámlák egyikén tehetik meg: Parohia Reformata Oradea Rogerius. Cod fiscal: 4411238. Lej: Cod Iban: RO41 RNCB 0032046459800001; Euró: Cod Iban: RO14 RNCB 0032046459800002.

ezelőtt 22-25 milliárd közötti régi lejben állapították meg. A lelkipásztor kiemelte a Gustav-Adolf-Werk segélyszervezet támogatását, melynek köszönhetően négy éves bontásban összesen 16 ezer eurót kapnak az építkezés céljaira. Tavaly 50 ezer új lejben állami támogatásban részesültek, jelenleg pedig a Vallásügyi Államtitkárság asztalán várja gyülekezeti ház projektje a kedvező elbírálást. Külföldi gyűjtést is terveznek: Észak-Amerikában és Nyugat-Európában. Remélik, hogy az Egyházkerület náluk hagyja az idei központi járulékot, ezzel is segítve az építkezést.

A Várad-rogériuszi gyülekezet egyik jellegzetessége, hogy zömében tömbházak alkotta városrészt fed le. Nagyvárosi szórványnak hívjuk magunkat – mondja Kerekes tiszteletes. Ennek jellemzője, hogy például református ember lakik a 9. emeleten, miközben az emeleti vagy lépcsőházi szomszédai románok. A lépcsőház előtt nap mint nap románul köszön a szomszédjának, akiről aztán itt a templomban kiderül, hogy ő is református magyar ember. Egyébként ez az egyetlen várad gyülekezet, ahol vasárnap délelőttönként két istentisztelet is tartanak – délelőtt 9 és 11 órától. Szinte mindig megtelik a templom, ami azt jelzi: a nagyvárosi szórványban élők is éheznek Isten megtartó Igéjét.

Családlátogatás – szociális térkép

Kerekes József az építkezéssel párhuzamosan a lelki építkezés szükségességét hangsúlyozta. Ennek jegyében tavaly év végén elindították a városnegyedben a program-szerű családlátogatást. Minden héten szer-

da délután és péntek délelőtt a gyülekezet segédlelkésze és gyülekezeti munkása háztömbről háztömbre, lépcsőházzalról lépcsőházzal járva, felkeresik a városnegyed magyaráit. Gyülekezeti könyvjelzőt visznek ajándékba, mely az istentiszteletek és a bibliaórák időpontjait tartalmazza. A látogatók során kérdőívet is kitöltenek, mely szociális jellegű kérdéseket tartalmaz. Azt szeretnék, hogy a központ felépültéig pontos szociális térképpel rendelkezzenek a Rogériusz mesterről elnevezett városnegyed reformátusairól.

Március végén második alkalommal rendezték meg a rogériuszi ifjúsági konferenciát, melyen tavaly 190-en vettek részt, idén pedig 240-en jelentkeztek be. A lelkipásztor nem kis büszkeséggel újságolta, hogy a rendezvény szervezési munkálatait a gyülekezet 25 tagú ifjúsági csoportja vállalta magára, a koreográfia létrehozásától a plakátok megalkotásáig.

Kerekes József kiemelte még a Nőszövetség diakóniai szolgálatát is. Ennek során a Hulp Oost-Europa (Segíts Kelet-Európán) Alapítvány támogatásával alapélelmiszer-csomagokat állítanak össze olyan idős emberek részére, akiket nyilvántartanak és látogatnak. Ez alkalmanként 50 segélyezett személyt jelent. Emellett az egyházközösségben működik a Johannita Segítő Szolgálat nagyváradi fiókja is.

FIABIAN TIBOR

SYLVESTER JÁNOS

Az magyar níphez
ki ezt olvassa

„Próféták által szolt rígen néked az Isten,
Azkit igirt, ime, vígre megadta fiát.
Buzgó lílekel szol most es néked ez által,
Kit hagyja, hogy hallgass, kit hagyja,
hogy te kövess.

Néked azirt ez lún profétád, doctorod ez lún,
Mestered ez most es, melyet az Isten ada.
Ez proféta szavát hallgassd, mert tíged az Isten
Elveszt és nyomos itt nem lehet az te neved.
Itt ez írásban szol mostann es néked ez által,
Hütre híu mind, hogy senki se mentse magát.
Az ki zsidóul és görögül, és vígre deakul
Szól vala rígen, szol néked az itt magyarul.
Minden nípnek az ű nyelvín,
hogy minden az Isten
Törvényinn éljen, minden imádja nevét.”

Egyházmegyei presbiterkonferencia Sarmaságon

A Sarmasági Református Egyház-köztség gyülekezeti terme adott otthon március 8-án annak a presbiteri konferenciának és képzésnek, amelyre képviseleti alapon voltak meghívva a Szilágysomlyói Egyházmegye presbiterei.

A találkozóra 13 gyülekezetből érkeztek presbiterek és lelkipásztorok, összesen 70-en. A megnyitó áhítaton **Lukács József** esperes hirdette Isten Igéjét a Mk 6,37 alapján. Az igehirdetésben elhangzott, hogy Jézus megszánta az őt körülvevő tömeget, látta, hogy szükségük van eledelre, ezért arra kérte tanítványait – ma pedig minket –, hogy: „Adjatok nekik ti enniük”. A lelkipásztorok, presbiterek tehát testi-lelki táplálékot kell kínálnak a gyülekezet tagjainak.

A világ sok mindennel „eteti” az embert. És sokszor az, amit a világ kínál sokkal kevesetebb, tetszetősebb, mint az, amit az egyház kínál. Ezért van az, hogy egyre kevesebben jönnek templomba, nem igénylik a lelki táplálékot. Szűkül azok köre, akik lelki kincsekre éheznek, miközben az élet válságai miatt észre sem veszik mennyire kiéhezettek.

Ahol a lelki kenyérnek van kelete, ott nem kérdés az, hogy segítségünk-e a bajba jutottakon. A világ sóvárogva várja az istenfia megjelenését. Minden presbiter a maga körzetében ezt tartsa szem előtt, és úgy je-

ljenjen meg az övéi között, hogy azok lássák istenfűségét (beszédben, cselekedetben).

Vigasztalni csak az tud, aki már megvigasztalódott. Mi, akiket ma is megvigasztal és megerősít Isten Szentlelke, menjünk, és e nehéz időkben vigasztaljunk másokat Isten beszédelével.

Az igehirdetés után **Püsök József Attila**, házigazda lelkipásztor a Péld 4,18-19 verseivel köszöntötte az egybegyűlteket. Az ige arra ösztönöz bennünket, hogy bár különböző utakról jöttünk, különbözőek vagyunk, de Isten Szentlelke eggyé kell kovácsoljon bennünket. Mert csak egy út van, Krisztus útja. Ez a világság útja, és Jézus gondoskodni fog arról, hogy megvilágítsa naponta előttünk ezt az utat.

Tóth András sarmasági főgondnok, egyházmegyének Presbiteri Szövetségének elnöke megköszönte a szolgálatot **Lukács József** esperesnek, és az üdvözlő szavakat **Püsök József Attila** lelkipásztornak. Miután maga is köszöntötte a megjelent lelkipásztorokat és presbitereket, megejtette a számbavételt. Ezt követően a közgyűlés tagjai elfogadták a napirendi pontokat.

A továbbiakban **Tóth András** felolvasta elnöki beszámolóját a Presbiteri Szövetség 2008. évi tevékenységéről, lelki és anyagi téren egyaránt. A jelenlevők egyhangúlag elfogadták a jelentést. A tavalyi IV. Presbiteri Konferencia jegyzőkönyvét, amit **Lelik Berta** jegyzőnök irt meg, **Kovács István**

krasznai segédlelkész tolmácsolásában hallgattuk meg és fogadtuk el.

Lukács József esperes beszámolt arról, hogy a Romániai Református Egyház Zsinata – amelynek ő maga is tagja – Kolozsváron ülésezett, és azt határozta, hogy minél hamarabb állásfoglalást kell kiadnia, amely híven tükrözi a református egyházunk véleményét olyan égető kérdésekben, mint a homoszexualitás, az abortusz vagy az eutanázia.

A konferenciának következő pontja a presbiterképzés volt, erre **Somfalvi Edit** túrterebesi lelkipásztorot kérték fel. Az előadás címe: *Az önismeret és a lelkigondozás kapcsolópontjai a presbiter életében*. A gazdag és tartalmas előadás a presbiter önismeretéről, szerepéről, szolgálatáról és felelősségéről szólt. Hisszük, hogy minden presbiter vitt magával útravalót az előadás üzenetéből, tanulságaiból. Olyan kérdésekre kaptunk világos választ, mint: Ki a presbiter? Kit szolgál a presbiter? Ki a felelős az egyházköztség jó vagy éppen rossz menetéért?

A konferencia szeretetvendégséggel zárult, amelyen tovább folytatódott a beszélgetések, a felmerült kérdések megvitatása.

Köszönet jár a vendégszeretetért a Sarmasági Egyházköztség Presbiteriumának és Nőszövetségének. Bízunk benne, hogy a jövőben lesz folytatása ennek a találkozásnak és presbiterképzésnek.

SZÖNYI LEVENTE, Szilágylompért

A presbiter hű szolgálata és példakép

A kárpátaljai Nagydobronyban tartották az Ungi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének idei első konferenciáját.

Az alkalom **Balogh Attila** áhítatával vette kezdetét. Az esperes a teljes szívű szolgálat fontosságára hívta fel a figyelmet. A Lk 9,57-62 alapján bemutatta azokat a buktatókat, amelyek ebben megakadályozzák az embert. Ilyen, ha egyedül indulunk el az úton, ha nem tudjuk igazán, mit jelent Jézus tanítványának lenni, aztán az első nehézségek, feladatok láttán megtorpanunk, és sokszor visszafordulunk. Életünkben első helyen Krisztus szolgálata kell álljon, hangsúlyozta **Balogh Attila**. Nem fordulhatunk vissza, előre tekintve kell haladnunk a kijelölt úton: „Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.”

Dr. Sándor Endre, a Magyar Református Missziói Szövetség (MRMSZ) elnöke, vámosújfalui lelkész arról beszélt, hogy a presbiter a lelkipásztor missziói munkatársa, csak együtt tudnak sikeres szolgálatot végezni, együtt tehetnek igazán azért, hogy

Képünkön a konferencia magyarországi vendégei: **Mátyás Sándor**, **dr. Sándor Endre**, **Márkus Gábor** és **Ablonczy Zsolt**

az egyház megújuljon, hogy a gyülekezetek ne váljanak „öreges otthonává”, hogy a gyülekezetekben ne a hideg tél uralkodjon, hanem eljőjön végre a kikelet. A nyáját közösen kell legeltetni, és nem kényszerből, hanem örömmel, mondta.

Márkus Gábor, a Tiszta Forrás Alapítvány vezetője a hajléktalanokkal, az alkoholistákkal folytatott munka szükségességéről és eredményességéről, az evangélium hirdetésének fontosságáról szólt. Hangsúlyozta: ezeknek az embereknek elsősorban a

gondolkodásmódján kell változtatni, amire viszont csak Krisztus képes. Ezért feladatunk elsősorban Jézushoz vezetni a kirekesztetteket, a szenvedélybetegeket.

Van-e kéve a válladon? Kit viszel be Isten országába? – tette fel a kérdést **Ablonczy Zsolt**, a MRMSZ titkára, a Budapest-Kispesti Gyülekezet lelkipásztor, aki a *Missziói látás Kálvin János írásaiban* címmel tartott előadást.

Horkay Sámuel, a Kárpátaljai Református Egyház Presbiteri Szövetségének elnöke rendhagyó történelemóra keretében adott átfogó képet a magyar nemzet, Kárpátalja és az itt élő magyarság múltjáról, az egyház életéről a szovjet érában.

Sok hasznos megfigyelés, tanács és gondolkodóba ejtő kérdés fogalmazódott meg a hozzászólásokban. Egy fecske nem csinál nyarat. A lelkész mellé kellene a presbiter is, hogy igazán élő gyülekezetet építhessenek.

A nagydobronyi gyülekezet női karának (**Horkay László** vezetésével) énekszolgálatát tette még gazdagabbá és felemelőbbé az együttléte. A konferencia **Horkay László** lelkész áhítatával, közös énekléssel és szeretetvendégséggel ért véget.

KOVÁCS ERZSÉBET

(Református.com.ua)

KÖZGYŰLÉS A KÁLVIN ÉV ÉS A VÁLASZTÁSOK JEGYÉBEN

Istentől kapott hivatalt viselünk

A 25. zsoltár eléneklésével vette kezdetét egyházkerületünk Presbiteri Szövetségének közgyűlése, amelynek a nagyváradi-velencei egyházközséghez tartozó Agnelli Dei Református Szociális Központ adott otthont.

Az elnöki köszöntő és a napirend elfogadása után Csúry István helyettes püspök tartott nyitó áhítatot

A kilenc egyházmegyéből érkezők megtöltötték a termet, de a 63 résztvevő kényelmesen elfért a magyar nemzeti színekbe feldíszített asztalok mellett. Az elnöki köszöntő és a napirend elfogadása után Csúry István helyettes püspök tartott nyitó áhítatot, az 1Kor 4,1-5 alapján, amelynek alapigéjét Pál apostol 1Kor 4,1-5 tartó versére alapozta.

László Kálmán, a KRE Presbiteri Szövetségének elnöke a közgyűlés elé terjesztette a napirendi pontokat, amelyet a közgyűlés egyhangúlag elfogadott. Ezt követően került sor a köszöntő beszédekre, a meghívott vendégek részéről.

Az Egyházkerület képviselőjében Csomay Árpád generális direktor köszöntötte a közgyűlés résztvevőit. Majd dr. Szabó Dániel, a Magyar Presbiteri Szövetség elnöke szólt a közgyűlés résztvevőikhez: otthoni, magyarországi testvéri körökben jó akarattal, őszinte kérdéssel szokták kérni testvéreink: nos benne vagyok a szövetségben, akkor mit is tegyék, mi az én tennivalóm, vajon megtalálom-e? Minden egyes testvér hivatalt visel, többet mint amit választások útján oda tudunk egymásnak adni. Olyan hivatalt, amit az Úrtól kapott, amit a személyiségünkben kaptunk az Úrtól. Erősítsük meg egymás kezét az Úrban, mint Dávid és Jonathán annak idején. A legkisebb, a magát leginkább a periferián érző testvér jelenléte is egy Istentől kapott nagy üzenetnek a megerősítését, egyenlőségét jelenti – magyarázta a magyarországi vendég.

Dr. Szilágyi Sándor, a Magyar Presbiteri Szövetség főtitkára a magyarországi testvérek jókívánságait, a szövetség üdvözlését adta át. Az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségét Balla Árpád képviselte, aki megköszönve a meghívást, üd-

vözölte a közgyűlés küldötteit, majd átadta saját szövetségének jókívánságait.

A köszöntő beszédek után egy vetítéssel egybekötött bemutatóra került sor. A Kálvin Év jegyében a híres reformátor életútjáról dr. Zabán Bálint segédlelkész beszélt nagy átéléssel.

László Kálmán elnöki beszámolójából kiderült, hogy: „az elmúlt esztendő igen mozgalmas volt a szövetség részére, de nem eléggé, ahhoz, hogy elégedettek lehessünk munkánkkal, tehetünk volna többet is”. Az elképzelések megvalósítását az anyagi hiánya is gátolta, nem minden egyházközség tett ugyanis eleget kötelezettségének a megszabott tagsági díj befizetésére – mondta az elnök. Ez derült ki a gazdasági bizottság beszámolójából is, amelyet Mészáros Gyöngyi terjesztett a közgyűlés elé.

Az egyházmegyei elnökök beszámolójából az a következtetés vonható le, hogy egyes egyházközségekben nagyon aktív munka folyik, míg másokban viszont alig van említésre méltó tevékenység, még a kötelező presbiteri bibliaórák is elmaradoznak. A legtöbb egyházmegyei Presbiteri Szövetség részt vett azokon az egyházkerületi PSZ rendezvényeken, amelyek megrendezésre kerültek a 2008-as esztendőben, de kölcsönösen részt vettek egymás rendezvényein is.

Presbiterképzéssel kapcsolatban úgy tűnik az idén elindulhat a folyamatos képzés. Határozat született az éves tagság díjról is, amely nem hozott semmi változást az elmúlt évekhez képest, tehát maradt az évi 5 lej presbiterenként.

Szó esett még az augusztus 30 és október 31 között lebonyolításra kerülő egyházközségi presbiter választásokról, többen kérték, hogy az erre vonatkozó szabályzat jelenjen meg az egyházkerület lapjában.

Az egyházmegyei tisztújítások mind a kilenc egyházmegyében egyidőben lesznek megtartva 2010. február 27-én, míg a KRE Presbiter Szövetségi tisztújítását 2010. március 22-én tartják.

A közgyűlés sajnálatát fejezte ki Muhari István sajtóreferens megbízatásának visszadása miatt. Mivel az érintett nem jelent meg a közgyűlésen, így sajtóreferensi beszámolója is elmaradt.

Több hozzászólás, indítvány és javaslat is elhangzott a közgyűlésen, igaz nagyon röviden, mivel a közgyűlés megszakítás és szünet nélkül hat órán keresztül gyűlésezett. Tóth Zsigmond indítványára határozat született egy presbiteri honlap létrehozásáról, amelyet alulírott ingyen és bérmentve készít el az elnökkel egyeztetve. A honlapról a presbiteresek első kézből, hivatalosan kaphatnak tájékoztatást minden eseményről.

2009-es V. Partiumi Presbiter Konferenciát az Aradi Egyházmegye vállalta

Hatvanhároman vettek részt a váradi-velencei egyházközséghez tartozó Agnelli Dei Református Szociális Központban tartott közgyűlésen

magára, közösen a magyarországi Békés megyeiekkel. Időpontja: augusztus 28-29. A rendezők kérik a konferencián részt venni akarókat, hogy időben tájékoztassák őket részvételi szándékukról.

A közgyűlés szeretetvendégséggel ért véget. „A lelki táplálék mellé testi táplálékra is szükségünk van, amelyet tiszta szívből adunk minden résztvevőnek, Isten áldásával” – mondta Farkas Antal lelkipásztor, házigazda, majd bemutatta a résztvevőknek az Agnelli Dei Református Szociális Központot.

TÓTH ZSIGMOND

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

suk naponként a Bibliát olvasva s aztán az Igét megélve? Vagy úgy el vagyok foglalva önmagammal, vagy legjobb esetben a családommal, vagy nem is marad idő az Igét olvasni, nem is törekszem az Isten titkainak a kutatására és az azzal való sáfáradásra? Az Úr reánk bízta a gyülekezetet s nem csak a boldogokat, hanem a szegényeket, hogy megsegítsük őket, a betegeket, hogy beteggyűk mellett imádkozzunk, meglátogatva őket, a gyászolókat, hogy megvigasztaljuk őket, a gyengéket, hogy gyámolítsuk őket... S lehetne napestig sorolni, mennyi mindent és mennyi mindenkit bízott reánk az Úr! S nem lesz majd kifogás az ítéletkor, amit most oly gyakran hangoztatunk: Uram, ilyen a világ... Uram, kevés az én erőm, tehetségem, képességem... Ezek kifogások, melyekkel elaltathatjuk lelkiismeretünket itt a földön, de az ítéletkor nem állnak meg... S mit teszel akkor?!

MA MÉG tart a kegyelmi idő! Az Úr ad még alkalmakat, lehetőségeket, hogy szolgálhass az Ő akarata szerint. Most még van lehetőség felragyogtatni hűséges szolgálatunk által a Krisztus dicsőségét, hatalmát, az Atya szeretetét a Szentlélek által.

CSAK ARRRA vigyázzunk, hogy hűségesen szolgáljunk. Ne langymeleg, hanem hévvel, mert a langymeleg szolgálókat kiköpi az Úr a szájából (Jel 3,16). Légy hív mindhalálig és néked adom az életnek koronáját (Jel 2,10). Ugye vágyosz erre a koronára? Elnyered, drága presbiter, lelkipásztor testvérem, ha Krisztus szolgájaként, Isten titkainak sáfaraként hűnek találtatsz. Erre segít sen minket az Úr az Ő Szentlelke által.

KOMPROMISSZUM A KIMONDHATATLANNAL

Segíteni látni és játszani

Manapság egyre inkább hiánycikknek számít életünkben az őszinte mosoly és a szívből jövő nevetés. Ezt próbáltuk meg ellensúlyozni az egyházi sajtóban premiernek számító karikatúra rovatunk elindításával, 2007 nyarán. A visszajelzések jók: olvasóink kedvelik, szeretik, mi több, vannak, akik ezt keresik, ezt nézik meg elsőként a lapban. Adorjáni László református lelkipásztort karikatúráiról, vagy ahogy ő nevezi őket: firkáiról kérdeztük.

Merre?

– Lényegében mi a karikatúra? Gúnyrajz, görbe tükkör, rajzolt poén, hibáink felnagyítása? Több, vagy kevesebb, mint aminek látszik?

– A karikatúra, egyike a legközérthetőbb képi közlési formának. Vannak dolgok, melyeket jobb elmondani, másokat pedig nem lehet szavakba foglalni, csak megmutatni. Tulajdonképpen a szó is egyféle kép, amivel meg akarjuk nevezni a kimondhatatlant, akár egy rajz, vagy szobor, amibe belefagy a végtelenből egy pillanat. Ennyi az, amit megfoghatunk.

Az, hogy ki, milyen célt és töltetet rejt bele egy bármilyen ábrázolásba, az nagyon eltérő lehet. Engem nem vezet az olcsó nevetetés vagy a kigúnyolás szándéka. Legtöbb rajzom önmagamról szól. Vannak ugyanis olyan pillanatai, helyzetei az életünknek, amelyek mellett meg kell állni. Ezek a pillanatok pedig egy kis rásegítéssel ablakok lesznek befelé, az ember lelke felé, vagy kifelé mások, vagy éppen Isten felé. Ilyen ablakok nélkül megvakulnánk. Sokan annyira fontosnak tartják ezeket az üzenő ablakokat, hogy a falra, az üvegablak mellé más, ilyen ábrás ablakokat is „nyitnak”, és ezeket akár egy életen keresztül nézik, mert szükségük van a rajtuk átáradó üzenetre.

– Miért éppen karikatúrákat rajzolsz? Milyen cél vezet a tollad, ceruzád? Mi az amit láttatni akarsz velük?

– Furcsa, de nem tudom, miért rajzolkodok. Nem szívesen nevezem rajzaimat karikatúráknak, még rajznak sem. Valójában nem tudok rajzolni. Sohasem tanultam annak ellenére, hogy a családkoromban van képzőművész. A grafikusok, művészek mellett óvodás vagyok. Gyermekkorom óta firkálok. A gyermekek rajzai a legőszintébb közlések és többnyire karikatúráknak tűnnek.

Iskolás, de különösen teológus koromban, amikor órákon az üres papírlap, vagy a tankönyv ábrái előtt ültem, lehetetlen volt a firkálás vágyának ellent mondanom. Így születtem, szinte önmaguktól arcok, ábrák, rajzok, vagy egy-egy élethelyzet megjelent bennem, amit megrajzoltam. Számomra a firkálás egy belső kényszer. Az üzenet néha jön, megfogalmazódik és nem hagy nyugton. Kicsit misztikusnak tűnik, de így van. Nagyon ritkán sikerült „megrendelésre” rajzolnom, vagyis úgy, hogy akár másvalaki, akár pedig én fogalmaztam volna meg egy témát. Nincs különösebb célom a firkálással, mint a szolgálat és a játék. Segíteni látni és játszani. Persze a játék néha lehet nagyon komoly. Ezért túloz, nagyít adott esetben a karikatúra, hogy kényszerítsen azt látni, amit egyébként nem vennénk figyelembe, vagy lekicsinylünk. A túlzás-torzítás pedig számomra elsősorban a gyógyításhoz szükséges nagyító lencséje és nem a kíméletlen kipelengézés eszköze. Másrészt a humoros, vagyis a nevetve, mosolyogva tanítás, a legkellemesebb és a leghatékonyabb módszer.

– Az egyházi sajtó mennyire „vevő” a rajzaidra? Lapunkon túl a Református Szemle folyóirat egyik tavalyi számában is megjelent egy több oldalas karikatúra-válogatásod.

– Nagyon nem próbáltam „eladni” magam. Az egyik, kellemes elismerést teológus koromban kaptam, amikor firkákból és órák alatt a tanárokról titokban készített fotók-

A nevetve, mosolyogva tanítás, a legkellemesebb és leghatékonyabb módszer

Ars poetica

ból, melyekhez jellegzetes mondataikat és mindenikről néhány torzított fotós karikatúrát állíthattam ki. Rendszeresen a Harangszóban jelennek meg rajzaim, alkalmanként gyűlekezetünk lapjában, egyszer a Közönlönyben, néha a Szabadságban. Több lelkes társam rendszeresen használja firkáimat különféle alkalmakkor illusztrációként, melyeknek egy részét egy honlapon lehet elérni (A <http://humor.page.tl> nevű oldalon. Megj.: F. T.). Az viszont tény, hogy az egyházi lapok idegenkednek még a jó humortól is, talán egyrészt azért, mert a templomban is félünk mosolyogni, ami nagy baj.

– Volt, aki nem vette a lapot és megsértődött?

– Megsértődésről nincs tudomásom, viszont sok pozitív visszajelzést kaptam.

– A témákat magadban hordozod vagy spontán jönnek?

– Egyes rajzaim pillanatok alatt születnek meg, de van amikor hosszú ideig érik egy-egy téma, míg formát ölt. Az alkotás viszont sosincs kész. Ami megjelenik, az már egy kompromisszum a kimondhatatlannal és korlátok közé szorított önmagammal. A rajz, amit alkotunk nem jó, legfeljebb nem nagyon rossz. Viszont még így is egy fantasztikus varázseszköz, mert ceruzád, tollad alatt alakíthatóvá, gyúrhatóvá válik a megemberedett világ.

F. T.

Palackfej

OLVASÓLÁMPA

Biharszentjános krónikája

A szerző, Kupán Árpád történész abból indult ki, hogy az iskolában eddig nem tanították a magyar történelmet, s a lakosság nagy része nem is ismeri. Így célul tűzte ki, hogy e kötetten keresztül végig vezeti az olvasót nemzeti történelmünkön, ebbe beleágyazva Szentjános történelmét, így tudatosítva gyökereinket. A krónikás tíz korszakra osztotta Biharszentjános történetét. Onnan indult el, amit mindenki ismert: hogy a Várad melletti kis falu az itt létesített monostorról, klostromról kapta a Szentjános nevet. És akkor feltehető a kérdés? Melyik volt előbb a klostrom, vagy a falu? A régészeti leletek bebizonyították, hogy volt itt település a bronzkortól kezdve a magyarság megtelepedéséig. Ezután következett a magyarság megtelepedése és megszervezése Biharban. Ezeket a történelmi eseményeket és tényeket be kellett ágyazni Biharország történetébe. Ebből megtudjuk hogyan történt a magyarság megtelepedése, megszervezése Biharban, mi volt Bihar helye és szerepe a magyar államiság kialakulása után. Ezután megismerkedünk a falu területén alapított apátság, illetve monostor történetével, hogyan kerültek ide a Szent Margit apácarend tagjai, majd hogyan vált puszta-vá a monostor. A következő fejezet a klasszikus középkorral foglalkozik, a nemesség és a jobbágyosság kialakulásával, s egy sajátosan magyar jogintézménnyel, a hiteles helyekkel. A 16. század tragikus eseménye a mohácsi vész, melynek következtében külön válik Erdély, Várad Erdély végvára lesz, győz a reformáció. Következnek a török háborúk, majd Várad elfoglalása 1660-ban. Sok település pusztává válik, közöttük Szentjános is. De a lakosság nem pusztul el, erdőkkel körülvett helyeken vészelték át ezt az időszakot, következett az újjáépítés korszaka, újra benépesülnek a falvak. A folyamatos fejlődést az 1742–43-as pestisjárvány állította meg. De csak rövid időre, mert már az 1769–71 között készített urbáriumok erőteljes gazdasági életet ismertettek. Ezután a 19. század sorsdöntő fordulatai következnek. Megjelennek a nagykiterjedésű magánföldesúri birtokok. Majd következik az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc, amelynek nagy vívmánya a hűbéri terhek eltörlése, a jobbágyok felszabadítása volt. Mivel az osztrákok leverik a szabadságharcot, következnek az önkényuralom évei.

A következő fejezetben a 19. és 20. század fordulóját ismerhetjük meg, az 1867-es kiegyezés helyi következményeit, majd a 20. század elejének gyors fejlődését. Ezt a gyors fejlődést az első világháború törli kettőbe, majd az impériumváltás. Az 1924-ben zárult agrárreform átszabta a birtokviszonyokat, változás áll be az iskolák és az egyház életében. Majd a népi demokrácia katasztrofális eseményein keresztül, mint földreform, államosítás, kollektivizálás, eljutunk napjainkig.

A következő fejezetek a vallási élet krónikájával, a református iskolai oktatással

foglalkoznak. Részletesen bemutatja a református eklézsia történetét, a presbiteri jegyzőkönyvek alapos bemutatásán keresztül. Innen megtudjuk, hogy az első hiteles forrás az egyházzól 1664-ből származik. 1793-ban új templom építésébe kezdtek. Mint érdekes epizódot említenénk, hogy 1871-ben a katolikus Lónyay Tivadar földbirtokost a református egyházközség főgondnokává választották, példát mutatva a világnak az egyházak közötti ellentétek fel számolására. Nem véletlen, hogy a jelenlegi iskola is felvette a Lónyay Tivadar nevet. A 20. század elején az egyháznak hét alapítványa és három pénzalapja volt. Mindezek, amelyek az egyház biztonságát, fejlődését, a rászoruló szegények megsegítését szolgálták, a bekövetkezett impérium és rendszer-váltás következtében kárba veszték.

1948-ban a református egyház Szentjánoson is elvesztette a „veteményes kertjét”, az évszázados hagyományokra visszatekinthető felekezeti iskoláját, majd fokozatosan megfosztották anyagi bázisaitól. Arról az iskoláról van szó, amelyről a következő nagy fejezetben olvashatunk, hogy benne, feltehetően 1796-ban indult meg az oktatás.

Az utolsó fejezet az egyházközség orgonájának történetével foglalkozik.

Talán nem túlzok, ha azt mondom, hogy ez monumentális kötet, s ezt nem az oldalszámra értem, hanem a tartalomra. Bátran szolgálhatna történelemkönyvként az iskolában. Rendkívül dokumentáltan van összeállítva, az idevonatkozó összes levéltári anyagok és presbiteri jegyzőkönyvek, sokszor teljes szövegével történik. E nagy ívű történelemkönyv nemcsak a szentjánosiaknak hasznos, hanem minden magyar embernek.

(Kupán Árpád: *Hűség és helytállás. Biharszentjánosi krónika. Nagyvárad, 2008*)

DUKRÉT GÉZA

TOLLVONÁS

Nem megoldás a ciántabletta

Isten országa és a világ között nagy különbség van. A lelkigondozás terén is nagy különbség van a keresztyénység és az egyházellenes csoportok között. 2009. február 26-án azt nyilatkozta egy SZDSZ-es parlamenti képviselő, hogy a Magyarországon tapasztalható rettenetes állapotok miatt búsulónak „legszívesebben az ember tényleg ciántablettát osztogatna, hogy jussanak már túl a problémájukon”.

Vizsgáljuk meg ennek a szélsőségesen egyházellenes és ugyanakkor magyarellenes párt volt elnökének nyilatkozatát, a Biblia fényében. Kérdés az, hogy bánik Isten a reménytelenségbe jutott emberekkel? Az első különbség, ami a világgal szemben, a sorsa miatt megnyomorodott emberrel való bánásban megnyilvánul Isten részéről: az az irgalom. Isten nem mond le az emberről, akármilyen állapotban van is: *Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki* (Ézs 42,3).

A második különbség Isten és a világ között ennél is tovább megy. Isten nemcsak megkegyelmez a megrepedt sorsú embereknek, a pisllakoló életeteknek, hanem helyre is állítja azokat. Az irgalmas samaritánus példázatában Jézus Krisztus megsemmisítője a félholtra vert embernek nem ciánt ad, hogy jusson már túl a szenvedésein, hanem: *könyörületességre indula. És hozzá járulván, bekötözté annak sebeit* (Lk 10,33-34). Végül is életre keltette. Nem hiába mondják katolikus testvéreink, hogy Isten az élet pártján áll minden helyzetben.

A harmadik különbség aközött, ahogy Isten lelkigondoz, és ahogyan a világ teszi az, ahogy gondjainkat megoldja. Megszünteti az elkeseredés és a reménytelenség okát. Azt ajánlja, hogy *jöjjetek énhozzám mindnyáján, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket* (Mt 11,28). Megnyugtatta a bánatos Máriát és Mártát, amikor feltámasztotta Lázárt, és megnyugtatta a reményvesztett vér folyásos asszonyt is, amikor meggyógyította. *Meg tud nyugtatni bennünket is. Ezért szoktuk énekelni, hogy az áldott orvos közeleg* (287. dics).

Az Ördög is keres bennünket. *Mint ordító oroslán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen* (1Pt 5,8). Az öngyilkosságra való serkentés ördögi kísértés. Minden öngyilkosság az Ördögtől van. A ciántabletta nem megoldás; az Ördög az öngyilkossággal meg akar fosztani a megoldástól. Megoldás márpedig van, és azt Jézus Krisztus, az Isten Fia adja. Az egyháznak – benne a keresztyén lelkigondozásnak – az a feladata, hogy eljuttassa az embereket Jézus Krisztushoz, aki nem csak adja a megoldást, hanem a Megoldás!

„Megfáradtak, megterheltek, csak én hozzáj jöjjetek; Élő hittel bízva jertek, és megújul lelketek! Kik az Istent szeretik, javokra lesz az nekik, jöjjetek ti megfáradtak, találjatok nyugodalmat!” (Ref. Én. 427. dics, 5. vers)

PAZMÁNY ATTILA, Tamáshida

LELKÉSZÉRTEKEZLET RESICABÁNYÁN. Szűcs András Ottó a Temesvári Egyházmegyei lelkészértekezleti elnöke az idei első negyedévi értekezletre dr. Zabán Bálint Károly Belfastban doktorált ifjú tudóst (képünkön), Nagyvárad-velencei segédlelkészt hívta meg előadóul. Az öszövétségi tudományok újdonsült doktora az igehirdetés szolgálatát is vállalva a Neh 1,1-4 alapján prédikált. Ezt követő előadásának címe: Kálvin János egyházképe, azaz hogyan és miért képzelte a nagy reformátor az egyházat úgy, ahogyan. A lelképásztorok többé-kevésbé idegenkednek az elméleti teológiai előadásoktól azok merevsége, száraz volta, nehezen érthetősége miatt. Zabán doktor előadása azonban olyan eleven, rendszeres, könnyed, gördülékeny, világos, lendületes, illetve szívvel-lélekkel és meggyőződéssel szóló volt, hogy azt az értekezleten résztvevő gyülekezeti tagok is élvezettel hallgatták.

A Templom és Iskola épületében megtartott lelkészértekezlet, amelyen Fazakas Csaba

Gördülékeny és lendületes előadást hallhattak, láthattak a lelkészértekezlet résztvevői

esperes az egyház-közigazgatási kérdésekről szólott, a helybeli presbitériumnak köszönhetően töltöttkaposztás közebeddel zárult.

MAKAY BOTOND

ADOMÁNYGYŰJTÉS ADY SZOBORRA.

Ady Endre halálának 90. évfordulója alkalmából a Budapesten tartott zárandoklat résztvevői fogalmazták meg, hogy itt az ideje, hogy Érmindszenten, a költőóriás szülőfalujában végre egy egész alakos Ady-szobor álljon. A Pro Universitate Partium Alapítvány a szobor elkészítése érdekében felhívással fordul minden az ügyet támogató, illetve anyagilag is hozzájáruló személyhez. „Ady Endre, meggyőződésünk szerint, nemcsak egyik legnagyobb költőnk, hanem olyan szellemi és erkölcsi tekintélyünk is, akinek eszméi: emberi hite és reménysége a jelenben is hatékonyan szolgálhatják nemzetünk fennmaradását és megerősödését. Ady Endre érmindszenti szobrát olyan jelnek szeretnénk tekinteni, amely nemzeti összefogásunk és felemelkedésünk szellemi stratégiáját mutatja fel” – áll a felhívásban. Az adományokat az alapítvány számláján, illetve székhelyén fogadják. Számlaszám: Fundatia Pro Universitate Partium, Unicredit - Tiriac Bank Oradea. IBAN: RO17BACX0000003007246003 – Euro, IBAN RO98BACX0000003007246000 Lej, Cod fiscal: 12331679, AWIFT-Cod: BACXROBU, Jelige: Ady-szobor.

GYÁSZJELENTÉS. Maksai Magdolna, született Vass, a Kügypusztai Református Egyházközség tiszteletesasszonya, Maksai Árpád református lelképásztor felesége, valamint Anca Tibor Attila egyetemi lelkész édesanyja, 2009. március 18-án, 55 éves korában visszaadta lelkét teremtő Urának. Temetése március 23-án volt, a nagyváradi Rulikowsky temető ravatalozójától. Sátorháza fölött a vigasztalás evangéliumát Ft. Csúry István helyettes püspök hirdette a Jn 20,16.17 alapján. Emléke legyen áldott, nyugodalma csendes. A gyászoló család.

IDÉZŐJEL

„Válassz el éntőlem, én teremtő Atyám, minden gonosz bátorkodást, keménynyakúságot, nyughatatlanságot, hivatkozást, nagyálmúságot, tnyaságot, elmémnek minden kábaságát, szívemnek vaktságát, érzékenségitmek megtompítását, az jó erkölcsnek bánását, az jóra való engedetlenségét, jó tanácsnak megvetését, nyelvnek zablátlanóságát, az szegényeknek prédálását, az szegényeknek nyomorgatását, az ártatlanok szidalmazását, az reám bizott dolgoknak elmúlását, cselédeimmel való minden szitkozódást, feddődést, felebarátomhoz való irgalmatlanságot.”

SENZCZI MOLNÁR ALBERT

Nőszövétségi vezetőségi találkozó

A Királyhágómelléki Református Nőszövétségi Sarmaságon tartotta vezetőségi találkozója március 28-án. A találkozó a templomban megtartott istentisztelettel kezdődött, melyen részt vett a gyülekezet is.

Nagy Erika sárközújlaki lelképásztor igehirdetése a Jólét 2,12-13-ból szolt. A mostani válságos időben értéktrendünk is válságban van, mert állandó időhiányra hivatkozva, az embert tesszük az élre és Istent az utolsó helyre. Még a templomba járó emberek életében is sokszor csupán a vasárnapi istentiszteletre korlátozódik az Istennel való találkozás és beszélgetés ideje, külsőségé válik a szolgálat, a presbiterség, a Krisztus követés, de sokszor még a palástviselés is. Isten nemcsak öszövétségi népéhez szolt és kereste, DE még most is szol mindnyájunkhoz, különösen most a bőjti időben. Az igaz, hogy felgyorsult életünkben mindenre kevesebb időnk jut, de kérhetjük a Szentlélek erejét, mely által Isten meg tudja újítani életünket, erővel tölt el bennünket, és nem utolsó sorban elegendő

időt tud adni Istenre és felebarátainkra való odafigyelésre.

Igehirdetés után Püspök József Attila házigazda lelképásztor köszöntötte az egybegyűlteket és röviden ismertette Sarmaság történetét.

Bogya Kis Mária egyházkerületi nőszövétségi elnök gyülekezeti köszöntése után vezetőségi munkamegbeszélésre a gyülekezet imatermében került sor. Ennek első felében a Kálvin Év kapcsán, a gyülekezeti tagok részvételével, Vinczéné Pálfi Judit missziói előadó-tanácsos vetítéssel egybekötött Kálvin előadása hangzott el. Az alig egy óras előadásban érdekes részletek hangzottak el Kálvin életéből, többek között a nagy reformátor vallomása arról, hogyan tért meg véglegesen Jézus Krisztushoz, melyről egy zsolttárgyarázatában így írt: „Olyan keményen szíven ütött a pápaság pogánysága, hogy alig tudtam magamat ebből a mélységből kirángatni. Isten mégis, a fiatalságom ellenére annyira megkeményedett szívemet váratlanul megtérésre vonta... Az igazi ke-

gyesség jó ízével betöltekezve, olyan féltékenységre gyulladtam, hogy a tanultságban én is tegyek előrehaladást, hogy ezért maradék óráimat erre fordítottam, miközben egyéb tanulmányaimat kissé elhanyagoltam...”

A tulajdonképpeni vezetőségi munkamegbeszélésnek két fontos témája volt: a május 22-én Debrecenben sora kerülő Alkotmányozó Zsinaton való részvétel, illetve az egyházkerületi nőszövétségi éves találkozója, mely idén Temesváron lesz megtartva a június 25-én.

A megbeszélést követően az elnöknő átadta a nőszövétségek egyházmegyei képviselőinek a húsvéti csendesnap csoportos megbeszélésének anyagát, amelyet Somfalvi Edit túrterebesi lelkészno állított össze. Rögtönzött adománygyűjtés során egy kémeri gyermek múltb operációjára 300 Ron gyűlt össze, melyet a jelenlévő és záróáhitatot tartó Paniti Eszter kémeri lelkészno visz el a családnak.

A találkozó szeretetvendégséggel zárult. Hálas köszönet a lelképásztoroknak a helyszín biztosításáért és a sarmasági nőszövétségeknek az ízletes ellátásért.

ARDAI ERIKA

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,20 lej.

Felelős szerkesztő: Fábian Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arda Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Kúlmunkatársak: Antal Attila, Balázsne Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kurta-Tötös Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr. 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com A terjesztés a lelkészi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Senczi Kertész Ábrahám nyomdájában.